

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 864/2018
04.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Веска Крстајића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К 192/13 од 11.01.2018. године и Вишег суда у Шапцу Кж 141/18 од 08.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 04.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног АА поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К 192/13 од 11.01.2018. године и Вишег суда у Шапцу Кж 141/18 од 08.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници К 192/13 од 11.01.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од девет месеци и на новчану казну у износу од 20.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж 141/18 од 08.05.2018. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и пресуда Основног суда у Лозници К 192/13 од 11.01.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени АА, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће према окривљеном одбити оптужбу, односно тако што ће му изрећи казну затвора у краћем временском периоду и одредити да ће ову казну издржавати у кућним условима уз захтев да се извршење казне одложи односно прекине.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног АА је недозвољен.

Наиме, како је одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, то је Врховни касациони суд нашао да окривљени није овлашћен да сам поднесе захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке, већ да је овлашћен да то учини искључиво преко свог браниоца, због чега је захтев за заштиту законитости окривљеног АА као недозвољен одбацио.

Руковођен изнетим разлозима, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.